

YAAKOV, YISRAEL, AND THE SHAPING OF OUR IDENTITY

I – Changing Yaakov's Name

Genesis Ch 35

9 And God appeared unto Jacob again, when he came from Paddan-aram, and blessed him. **10 And God said unto him: 'Thy name is Jacob: thy name shall not be called any more Jacob, but Israel shall be thy name'; and He called his name Israel.** 11 And God said unto him: 'I am God Almighty. Be fruitful and multiply; a nation and a company of nations shall be of thee, and kings shall come out of thy loins; 12 and the land which I gave unto Abraham and Isaac, to thee I will give it, and to thy seed after thee will I give the land.'

בראשית פרשת וישלח פרק לה

(ט) וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו :

(י) ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל :

(יא) ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציד יצאו :

(יב) ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ :

Rashi

CALLED ANY MORE JACOB— which means a man who comes as a lurker and trickster, but it shall be Israel (ישראל), which signifies Prince and Chief.

רש"י בראשית פרשת וישלח פרק לה

(י) לא יקרא שמך עוד יעקב - לשון אדם הבא במארב ועקבה אלא לשון שר ונגיד :

II – Foreshadowed

Genesis 32

25 And Jacob was left alone; and there wrestled a man with him until the breaking of the day. 26 And when he saw that he prevailed not against him, he touched the hollow of his thigh; and the hollow of Jacob's thigh was strained, as he wrestled with him. 27 And he said: 'Let me go, for the day breaketh.' And he said: 'I will not let thee go, except thou bless me.' 28 And he said unto him: 'What is thy name?' And he said: 'Jacob.' 29 And he said: 'Thy name shall be called no more Jacob, but Israel; for thou hast striven with God and with men, and hast prevailed.' 30 And Jacob asked him, and said: 'Tell me, I pray thee, thy name.' And he said: 'Wherefore is it that thou dost ask after my name?' And he blessed him there. 31 And Jacob called the name of the place Peniel: 'for I have seen God face to face, and my life is preserved.' 32 And the sun rose upon him as he passed over Peniel, and he limped upon his thigh. 33 Therefore the children of Israel eat not the sinew of the thigh-vein which is upon the hollow of the thigh, unto this day; because he touched the hollow of Jacob's thigh, even in the sinew of the thigh-vein.

בראשית פרשת ויצא - וישלח פרק לב

(כה) ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר :
(כו) וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו :

(כז) ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני :

(כח) ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב :

(כט) ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל :

(ל) וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם :

(לא) ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי :

(לב) ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו :

(לג) על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה :

III – Both Names Used

בראשית פרשת וישלח פרק לה

(יד) ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן : (טו) ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל : (טז) ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה : (יז) ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן : (יח) ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין : (יט) ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם : (כ) ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום : (כא) ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר : (כב) ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל פ ויהיו בני יעקב שנים עשר : (כג) בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון : (כד) בני רחל יוסף ובנימין : (כה) ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי : (כו) ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם : (כז) ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק :

בראשית פרשת ויגש פרק נו

(א) ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק :
(ב) ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני :

IV – Contrast to Avraham

Genesis Chapter 17

1 And when Abram was ninety years old and nine, the LORD appeared to Abram, and said unto him: 'I am God Almighty; walk before Me, and be thou wholehearted. 2 And I will make My covenant between Me and thee, and will multiply thee exceedingly.' 3 And Abram fell on his face; and God talked with him, saying: 4 'As for Me, behold, My covenant is with thee, and thou shalt be the father of a multitude of nations. 5 **Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee**

בראשית פרשת לך לך פרק יז

(א) ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יקוק אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: (ב) ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: (ג) ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: (ד) אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: (ה) ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך:

Talmud Brachot 12b-13a

Bar Kappara taught: Whoever calls Abraham Abram transgresses a positive precept, since it says, Thy name shall be Abraham.6 R. Eliezer says: **He transgresses a negative command,**7 since it says, **Neither shall thy name any more be called Abram.**8 But if that is so, then the same should apply to one who calls Sarah Sarai? — In her case the Holy One, blessed be He, said to Abraham, As for Sarai thy wife, thou shalt not call her Sarai, but Sarah shall her name be.9 **But if that is so, the same should apply to one who calls Jacob Jacob? — There is a difference in his case, because Scripture restored it [the name Jacob] to him, as it is written: And God spoke unto Israel in the visions of the night, and said, Jacob, Jacob**

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד ב

תני בר קפרא: כל הקורא לאברהם אברם - עובר בעשה, שנאמר: והיה שמך אברהם. רבי אליעזר אומר: עובר בלאו, שנאמר: ולא יקרא עוד [את] שמך אברם.
אלא מעתה הקורא לשרה שרי הכי נמי? - התם, קודשא בריך הוא אמר לאברהם: ושרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה. -
אלא מעתה, הקורא ליעקב יעקב הכי נמי? - שאני התם, דהדר אהדריה קרא, דכתיב ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב.

V – Textual Resolution

Talmud Brachot 12b-13a

MISHNAThe exodus from Egypt is mentioned at night. Rabbi Elazar ben Azarya said: I am approximately seventy years old, and I was never privileged the exodus from Egypt mentioned at night, until Ben Zoma interpreted it homiletically. as it is stated: "That you may remember the day you went out of the land of Egypt all the days of your life" ([Deuteronomy 16:3](#)). The days of your life, refers to daytime alone; All the days of your life, comes to add nights as well. and the Rabbis, say: The days of your life, this world, "all" to include the days of the Messiah. **GEMARA:** it was taught in a *baraita*: Ben Zoma said to the Sages: And is the exodus from Egypt mentioned in the days of the Messiah? Was it not already said "Behold, days are coming, says the Lord, that they will no longer say: The Lord lives Who brought up the children of Israel out of the Land of Egypt. Rather: As the Lord lives, that brought up and led the seed of the house of Israel up out of the north country and from all the countries where I had driven them" ([Jeremiah 23:7-8](#)). And they said to him does not mean that the exodus from Egypt will be uprooted from its place. Rather, redemption from the subjugation of the kingdoms will be primary and the exodus from Egypt will be secondary. **On a similar note, you say: "Your name shall no longer be called Jacob; rather, Israel will be your name" ([Genesis 35:10](#)). not that the name Jacob will be entirely uprooted from its place, but that the name Israel will be the primary name to which the name Jacob will be secondary.**

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד ב

משנה. מזכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא. שנאמר: טולמען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך. ימי חיך - הימים, כל ימי חיך - הלילות; וחכמים אומרים: ימי חיך - העולם הזה, כל - להביא לימות המשיח.
גמרא. תניא, אמר להם בן זומא לחכמים: וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח? והלא כבר נאמר: טוהנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם! - אמרו לו: לא שתעקר יציאת מצרים ממקומה, אלא שתהא שעבוד מלכות עיקר, ויציאת מצרים טפל לו. **כיוצא בו אתה אומר: לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך. לא שיעקר יעקב ממקומו, אלא ישראל עיקר ויעקב טפל לו**

ירמיהו פרק כג

(ז) לכן הנה ימים באים נאם יקוק ולא יאמרו עוד חי יקוק אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים:

ספורנו בראשית פרשת וישלח פרק לה
(י) שמך יעקב. אני מקיים לך עתה זה השם שתהיה קיים

כלי יקר בראשית פרשת וישלח פרק לה

(י) שמך יעקב לא יקרא עוד שמך יעקב. מדקאמר שמך יעקב משמע ששם יעקב ישאר במקומו ולא יעקר, ואחר כך אמר לא יקרא עוד שמך יעקב. אלא ודאי שבא לומר לא שיעקר שם יעקב אלא יהיה טפל וכי, אבל אצל אברהם אמרו חז"ל (ברכות יג ב) כל הקורא לאברהם אברם עובר בלא תעשה, והיינו טעמא לפי שלא נאמר אצלו שמך אברם כמו שנאמר כאן שמך יעקב:

YAAKOV
בראשית פרשת וישלח פרק לה
(י) ויאמר לו אלהים:
שמך יעקב
לא יקרא שמך עוד (ONLY) יעקב
כי אם ישראל יהיה שמך
?
ויקרא (ADDED) את שמו ישראל:

AVRAHAM
בראשית פרשת לך פרק יז
?
?
(ה) ולא יקרא עוד את שמך אברם
והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתך:
?

VI – Why? Deeper Significance

Ohr HaChayim

R. Hayyim b"r Moshe ibn Attar was born in Sali, West Morocco in 1696. As a child he studied with his father and grandfather, R. Hayyim ibn Attar the Elder, and upon achieving maturity, continued his studies, eventually teaching and involved himself in public affairs, becoming famous for his acumen and piety. In 1732 he published his first book Hefetz haShem (commentaries to

some tractates) .

Afterwards he wandered from city to city in Morocco and Algeria, finally deciding to immigrate to the Land of Israel. On his way, he passed through Leghorn, Italy, where he prepared for publication his Or HaHayyim on the Pentateuch and his Pri Toar on the Yoreh De'ah section of the Shulhan Aruch, (in which he essentially addressed the rulings of R. Hezekiah de Silawa found in the latter's Pri Haddash, which often disagrees with the rulings of the Shulhan Aruch) .

In 1741 he arrived in the Land of Israel with a number of his disciples, and after brief stays in Acre and Tiberias, he relocated to Jerusalem where he established a yeshiva for the study of Talmud and Kabala

אור החיים בראשית פרשת וישלח פרק לה

(י) לא יקרא שמך וגוי כי אם ישראל. צריך לדעת מה נשתנה יעקב מאברהם כי הקורא לאברהם אברם עובר בעשה (ברכות יג א) אבל הקורא לישראל יעקב אינו עובר. והגם שרז"ל (שם) אמרו כי יעקב אהדרה קרא, ולמה לא נלמוד ממה דאהדרה ליעקב הגם שאמר בו לא יקרא ואהדרה כמו כן באברהם??

ואולי כי לצד ששינה ה' דברו הטוב האמור ביעקב מהאמור באברהם במה שאמר **שמך יעקב** כי לא היה צריך לומר כן כי מה חידש בזה באמרו שמך יעקב אלא ודאי שנתכוין לומר שם קבוע הוא לך, אלא שצריך לדעת טעמו של הקב"ה למה באברהם הקפיד על אברם ועל יעקב לא הקפיד.

ויראה כי יש טעם נכון, והוא למה שקדם לנו כי שמות בני האדם הם שמות נפשותם וה' שם שמות בארץ ודרשו ז"ל (שם ז א) וכו'. והנה יעקב יהיה שם נפש שהיתה לו ולזה הגם שניתוסף בו רוח אלהים הנקרא ישראל לא מפני זה אבד הראשון והרי ישנם לראשון גם שני ויכול הוא ליקרא יעקב ואין ראוי שיעקר שמו הראשון לחלוטין, מה שאין כן אברהם כי גם אחר שינוי שמו לעילוי לא נעקר שם הראשון כי יש בכלל אברהם אברם ולזה יצו האל לקרות לו בתמידות אברהם ואין עקירה לראשון כי בכלל אברהם אברם.

ואולי כי זה רמז הכתוב בדברי הימים (א' א') אברם הוא אברהם, וכפי זה אומרו לא יקרא שמך עוד וגוי פירוש לבד אלא גם ישראל. גם דייק באומרו לא יקרא שמך עוד ולא אמר לא יקרא עוד שמך כמו שאמר באברהם (לך י"ז ה') והבן:

בראשית פרשת ויצא - וישלח פרק לב
(כה) ויותר יעקב לבדו ויאבק **איש** עמו עד עלות השחר:

בראשית פרשת ויצא פרק ל
(מג) ויפרץ **האיש** מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

בראשית פרשת תולדות פרק כה
(כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב **איש** תם ישב אהלים:

Facts About Reish Lakish

- 2nd Gen. Amora in Israel (approx. 250ce) Rosh Yeshiva in Teveria alongside R Yochanan his teacher.
- Sells himself to the Ludites and leaves Torah but his incredible physical strength enabled him to prevail even over the Ludites and survived (Gittin 47a)
- Comes back to Torah and becomes greatest scholar of the generation
- Believed that Torah was central and that Torah is only acquired through enormous self -sacrifice (Brachot 63b)
- Unbelievable concentration and strength to sit and learn – would review all lessons 40 times before going in to R Yochanan Shiur (Taanit 8a)
- Unbelievable ability to analyze and ask questions – asked R Yochanan 24 questions on each topic he taught (Bava Metzia 84a)
- Students reported that he amazed them in the beit midrash and was like a man who uprooted mountains and ground them into each other (Sanhedrin 34a)
- Known for his honesty and righteousness and truth– if you lend money in front of him you need no witnesses (Yoma 9b)
- Endangered himself to save others (see below Yerushalmi Terumot)
- Was a great lover of the Jewish people and Land of Israel (many examples)

Baylonian Talmud Yoma 86b

Resh Lakish said: Great is repentance, for because of it premeditated sins are accounted as errors, as it is said: Return, O Israel, unto the Lord, thy God,' for thou hast stumbled in thy iniquity. 'Iniquity' is premeditated, and yet he calls it 'stumbling' But that is not so! For Resh Lakish said that repentance is so great that premeditated sins are accounted as though they were merits, as it is said: And when the wicked turneth from his wickedness, and doeth that which is lawful and right, he shall live thereby! **That is no contradiction: One refers to a case [of repentance] derived from love, the other to one due to fear**

25-תלמוד בבלי מסכת יומא דף פו עמוד ב

אמר ריש לקיש: גדולה תשובה, שזדונות נעשות לו כשגגות, שנאמר גשובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך. הא עון מזיד הוא, וקא קרי ליה מכשול.

איני? והאמר ריש לקיש: גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות, שנאמר ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם (חיה) + מסורת הש"ס: [הוא] + יחיה! –

לא קשיא; כאן - מאהבה, כאן - מיראה.

Talmud Bava Metzia 84a

One day R. Johanan was bathing in the Jordan, when Resh Lakish saw him and leapt into the Jordan after him. Said he [R. Johanan] to him, ‘Your strength should be for the Torah.’ — ‘Your beauty,’ he replied, ‘should be for women.’ ‘If you will repent,’ said he, ‘I will give you my sister [in marriage], who is more beautiful than I.’ He undertook [to repent]; then he wished to return and collect his weapons [clothes], but could not. Subsequently, [R. Johanan] taught him Bible and Mishnah, and made him into a great man.

Now, one day there was a dispute in the schoolhouse [with respect to the following. Viz.,] a sword, knife, dagger, spear, hand-saw and a scythe — at what stage [of their manufacture] can they become unclean? When their manufacture is finished. And when is their manufacture finished? — R. Johanan ruled: When they are tempered in a furnace. Resh Lakish maintained: When they have been furbished in water. Said he to him: ‘A robber understands his trade.’ Said he to him, ‘And wherewith have you benefited me: there [as a robber] I was called Master, and here I am called Master.’ ‘By bringing you under the wings of the Shechinah,’ he retorted. R. Johanan therefore felt himself deeply hurt, [as a result of which] Resh Lakish fell ill. His sister [sc. R. Johanan's, the wife of Resh Lakish] came and wept before him: ‘Forgive him for the sake of my son,’ she pleaded. He replied: ‘Leave thy fatherless children. I will preserve them alive.’ ‘For the sake of my widowhood then!’ ‘And let thy widows trust in me,’ he assured her.

Resh Lakish died, and R. Johanan was plunged into deep grief. Said the Rabbis, ‘Who shall go to ease his mind? Let R. Eleazar b. Pedath go, whose disquisitions are very subtle.’ So he went and sat before him; and on every dictum uttered by R. Johanan he observed: ‘There is a Baraitha which Supports you.’ ‘Are you as the son of Lakisha?’ he complained: ‘when I stated a law, the son of Lakisha used to raise twenty-four objections, to which I gave twenty-four answers, which consequently led to a fuller comprehension of the law; whilst you say, "A Baraitha has been taught which supports you:" do I not know myself that my dicta are right?’ Thus he went on rending his garments and weeping, ‘Where are you, O son of Lakisha, where are you, O son of Lakisha;’ and he cried thus until his mind was turned. Thereupon the Rabbis prayed for him, and he died.

30-תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פד א:

יומא חד הוה קא סחי רבי יוחנן בירדנא, חזייה ריש לקיש ושוור לירדנא אבתריה, אמר ליה: **חילך לאורייתא!** - אמר ליה: **שופרך לנשי!** - אמר ליה: אי הדרת בך - יהיבנא לך אחותי, דשפירא מינאי. קביל עליה. **בעי למיהדר לאתויי מאניה - ולא מצי הדר. אקרייה ואתנייה, ושוויה גברא רבא.**

יומא חד הוה מפלגי בי מדרשא: הסייף והסכין והפגיון והרומח ומגל יד ומגל קציר מאימתי מקבלין טומאה - משעת גמר מלאכתן, ומאימתי גמר מלאכתן? **רבי יוחנן אומר: משיצרפם בכבשן, ריש לקיש אומר: משיצחצחן במים.** - אמר ליה: **לסטאה בלסטיותיה ידע!** - אמר ליה: ומאי אהנת ליה? התם רבי קרו לך, הכא רבי קרו לך. אמר ליה: אהנאי לך דאקריבין תחת כנפי השכינה. חלש דעתיה דרבי יוחנן, חלש ריש לקיש. אתאי אחתיה קא בכיא, אמרה ליה: עשה בשביל בני! אמר לה: העזבה יתמיך אני אחיה. - עשה בשביל אלמנותי! - אמר לה: ואלמנותיך עלי תבטחו.

נח נפשיה דרבי שמעון בן לקיש, והוה קא מצטער רבי יוחנן בתריה טובא. אמרו רבנן: מאן ליזיל ליתביה לדעתיה - ניזיל רבי אלעזר בן פדת, דמחדדין שמעתתיה. אזל יתיב קמיה, כל מילתא דהוה אמר רבי יוחנן אמר ליה: **תניא דמסייעא לך. אמר: את כבר לקישא? בר לקישא, כי הוה אמינא מילתא - הוה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא, ומפרקינא ליה עשרין וארבעה פרוקי, וממילא רווחא שמעתא. ואת אמרת תניא דמסייע לך, אטו לא ידענא דשפיר קאמינא? הוה קא אזיל וקרע מאניה, וקא בכי ואמר: **היכא את בר לקישא, היכא את בר לקישא,** והוה קא צוח עד דשף דעתיה [מיניה]. בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה**

Rabbi Joseph B. Soloveitchik, On Repentance p248-263

Sometimes one will “erase” certain years of a lifetime. Ex-convicts, for example, tend to completely forget the years they spent behind bars. They simply decide to erase those years from their past. “Yet the chief butler did not remember Joseph, but forgot him” (Gen 40:23). He did not remember, and actually wanted to blot out of his memory the whole unpleasant period he spent in jail, probably because he wanted to forget that he ever had been in prison. But when one blots out a part of his past he also severs part of his being; his past shrinks and his personality is dwarfed. An “operation” of this sort is not easily carried out. A man of fifty or sixty years of age can by no means erase in a moment a third or a half or even three quarters of his life... I have seen penitents do just that – and the consequence? They become different and estranged from their families and friends, who appeared to them to belong to another eon, a different world, a period when they were entrenched in sin which has now been erased from their consciousness.